

Conspect Psihologie sociala (16 pagini)

Sursa: Universitatea Spiru Haret din Bucuresti - www.spiruharet.ro

Coordonator de disciplina: Conf. univ. dr. Cristi Pantelimon

Subiecte psihologie sociala

1. Ce este psihologia sociala
2. Conceptul de persoana
3. Statutul
4. Rolul
5. Personalitatea de baza si cea de statut Ralph Linton
6. Conflictetele de rol
7. Modalitati de rezolvare a conflictelor
8. Stima de sine
9. Teoria atribuirii
10. Erorile de atribuire
11. Atitudinile sociale – delimitare conceptuala si definire
12. Teoria disonantei cognitive
13. Tipuri de relatii interpersonale
14. Deficiente ale socializarii – anxietatea sociala si singuratatea
15. Comportamentul prosocial – precizari conceptuale
16. Agresivitatea – precizari terminologice
17. Cauzele agresivitatii. Agresivitatea ca trasatura innascuta. Teoria invatarii sociale (agresivitatea ca trasatura dobandita). Teoria frustrare-agresivitate
18. Influenta sociala – obedienta
19. Manipularea si tehnicile de manipulare

Bibliografie:

- Marica Simona, *Psihologie sociala*, Editura Fundatiei de Maine, Bucuresti, 2014

1. Ce este psihologia sociala

Psihologia sociala este un domeniu interdisciplinar, aflat la confluenta psihologiei nu doar cu sociologia, dar si cu dreptul si politologia, stiintele economice si tehnice, biologice si umane.

Obiectul psihologiei sociale:

- sociologia studiaza societatea sub aspectul structurii si functionarii sale;
- psihologia studiaza individul;
- domeniul psihologiei sociale nu este nici individul ca entitate separata, nici grupul sau organizatia, ca structuri sociale;
- **psihologia sociala studiaza interactiunea umana.**

Psihologia sociala are ca obiect de studiu relatiile reale sau imaginare intre persoane, intr-un context social dat, de natura sa afecteze pe cei implicati in situatia data (Allport, 1924).

2. Conceptul de persoana

Termenul de persoana are mai multe sensuri:

- vine din latinescul **persona**, care deriva din grecescul *prosopon*, insemnand in teatrul grec din Antichitate, **masca actorului, rolul acestuia, acturul insusi**;
- se refera la **rolul social** indeplinit de cineva in teatru sau in viata, la functiile si obligatiile sociale pe care cineva si le asuma (exteriorizarea, manifestarea publica a persoanei).
- vizeaza **actorul insusi**, care joaca rolul;
- adauga conceptului de persoana un **atribut valoric**, referindu-se la calitatea de a fi om, la rangul (statutul) sau social.

Observam astfel ca notiunea de *persoana* a evoluat spre cea de *personalitate*, fiind utilizata pentru a desemna fiinta libera, rationala, constienta, creatoare de valori si responsabila de actiunile sale.

Formarea omului ca persoana are loc in procesul interactiunii lui cu lumea inconjuratoare. Omul este o expresie a sistemelor de relatii sociale pe care le incorporeaza in structura personalitatii sale.

3. Statutul

Prin socializare, individul invata sa exercite anumite actiuni sociale, sa interactioneze cu altii si ajunge sa ocupe anumite pozitii in cadrul societatii. In cadrul structurii sociale, indivizii detin anumite statusuri si joaca anumite roluri.

Jean Stoetzel definea **statutul** drept ansamblul comportamentelor la care ne putem aștepta, în model legitim, din partea celorlalți.

Statutul este definit drept poziția sau rangul unui individ în cadrul grupului, sau ale unui grup în raport cu alte grupuri (student, profesor, decan, politist, medic, tata etc.). Socializarea statuturilor prescrise este simetrică cu așteptările sociale, cu așteptările femeilor față de bărbați și ale bărbaților față de femei.

Statutul este de două feluri:

- **prescris** – vârstă (statut de copil, adolescent, adult), gen (femeie, bărbat);
- **dobândit** – lider al grupului de muncă.

Societățile moderne au dezvoltat o formă de cvasi-prescriere de statut - **meritocrația**. Aceasta este un sistem social în care statutul este prescris în raport cu meritul, care este măsurat prin performanțele educaționale și profesionale.

Majoritatea statuturilor deținute de un individ sunt dobândite pe parcursul socializării și interacțiunii sociale. Fiecare individ deține o multitudine de statusuri care se asociază între ele, formând un ansamblu denumit **status global**.

În realitate, între diversele statusuri ale unui individ intervin conflicte frecvente. Absența congruenței între diferitele statusuri poate provoca la nivelul individului un anumit sentiment de insecuritate sau de culpabilitate.

4. Rolul

Rolul este reversul statutului (să ne gândim la statut și la rol ca la două fețe ale aceleiași medalii). Statutul și rolul sunt două aspecte ale aceluiași fenomen.

Rolul reprezintă ansamblul comportamentelor pe care alții le așteaptă de la noi, în mod legitim. **Rolul** definește comportamentul așteptat de la cel care ocupă un anumit statut. Rolul este aspectul dinamic al statutului (pentru că ceea ce sunt se exprimă prin ceea ce fac). În fapt, interacțiunile dintre oameni sunt realizate prin acești prelungitori sociali – statutul și rolul.

Statusul este un ansamblu de privilegii și îndatoriri; **rolul** este exercitarea acestor privilegii și îndatoriri. Personalitatea influențează alegerea rolurilor, modul de exercitare alor. În același timp, dobândirea unui nou rol produce modificări ale personalității. Față de fiecare rol există anumite așteptări din partea celorlalți.

Rolurile pot fi:

- **ideale** (prescrise) – desemnează contribuția pe care un individ trebuie să o aducă la relația comportamentală;

etc.